

М. 51. Д. 1

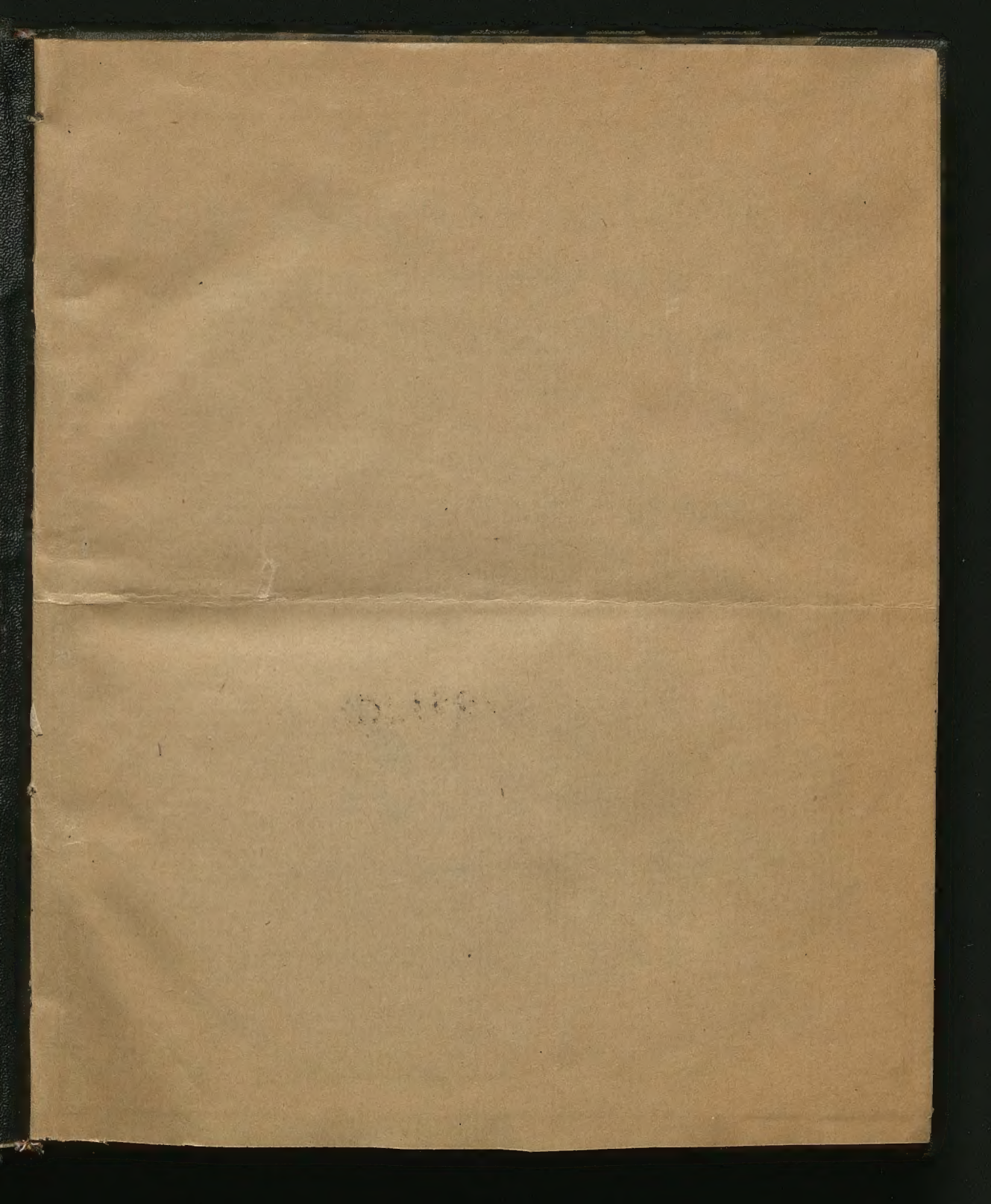
221960

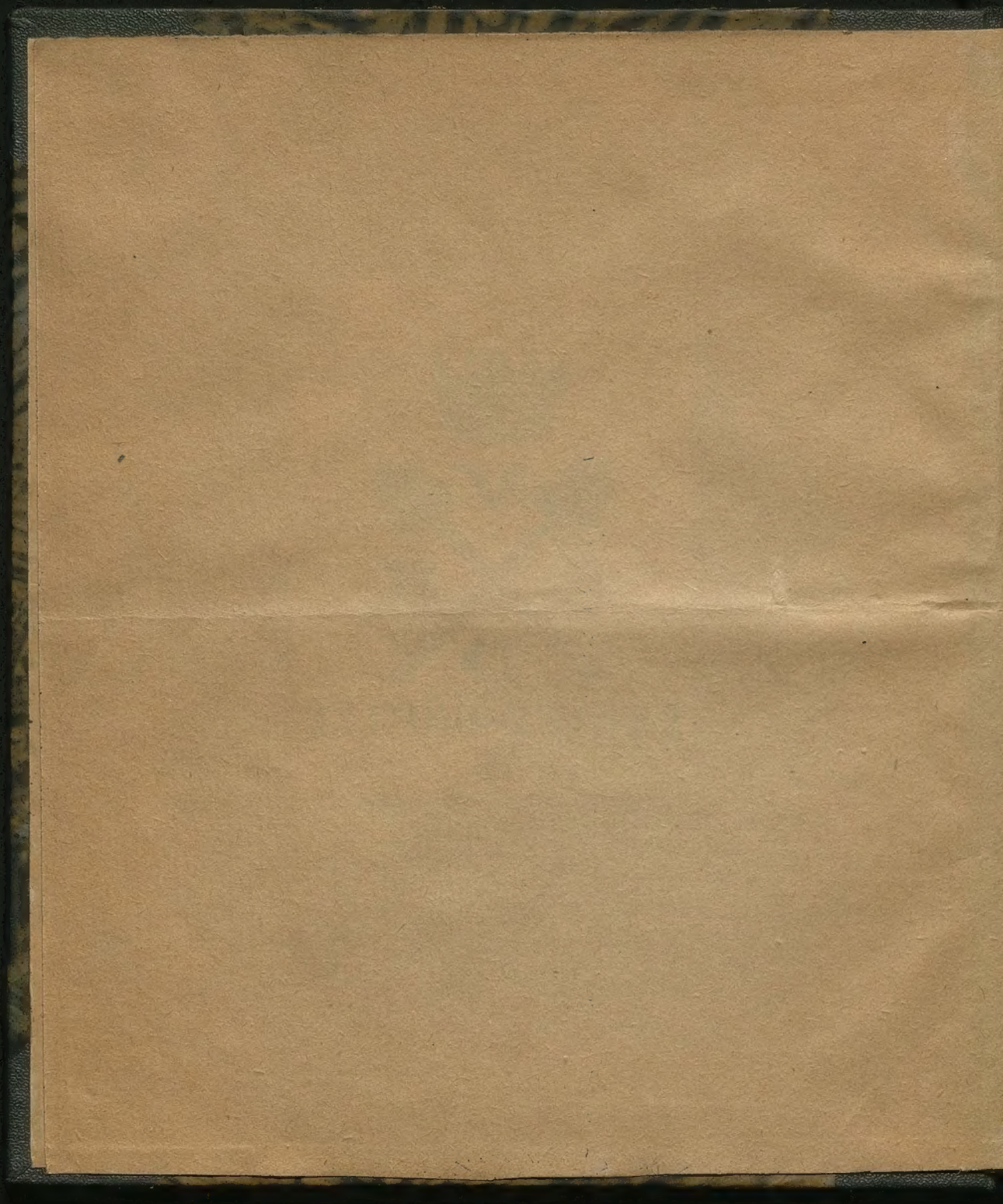
221982

221960-221982

I

Continuatio Methodi infallibilis, ex qua patet ad oculum, excessus & defectus quantitatum falsarum proportionaliter crescentium per problemata præcedentia legitimè determinari.

5) **PROBLEMA III.** *Determinare rationem quadrati diametri ad lunulam.*

Resolutio & Demonstratio. Ex Theoremate Hipocratis constat, quadratum diametri esse ad lunulam, ut 4:1: ergo ratio 16:5 est excessiva, & ratio 9:2 defectiva. Investigando igitur lunulam, respondentem quadrato diametri 4, per has rationes falsas, prodit excessiva $\frac{2}{3}$ & defectiva $\frac{1}{3}$, quæ reductæ ad denominatorem communem 144, exhibent æquivalentes $\frac{112}{144}$ & $\frac{112}{144}$, quarum posterior ablata ex priore, relinquit summam exc: & defectus $\frac{12}{144}$. Jam cum per reductionem lunularum falsarum ad denominatorem communem 144, termini excessus novies, & termini defectus sedecies fuerint multiplicati; necesse est, summam resolvere in 2 partes reducibiles per 9 & 16, quæ per problema II. illico reperiuntur: nam auferendo ex numeratore summæ $\frac{12}{144}$ denominatorem majorem 16, relinquitur residuum 36 exactè divisibile per denominatorem minorem 9: ergo legitimæ partes summæ sunt $\frac{36}{144}$ & $\frac{12}{144}$, quarum prior reducta per denominatorem 9 lunulæ defectivæ, sistit excessum $\frac{4}{9}$, & posterior reducta per denominatorem 16 lunulæ excessivæ, defectum $\frac{1}{3}$. Ergo lunulæ vera est $\frac{2}{3} - \frac{4}{9} = \frac{2}{9} = 1$; vel $\frac{2}{3} + \frac{1}{3} = 1$, ad quam est quadratum diametri, ut 4:1. Jam cum eadem ratio per innumera paria rationum falsarum reperiatur; dubitari nequit, quin excessus & defectus per problema 2dum legitimè determinentur.

6) **PROBLEMA IV.** *Determinare rationem Rectanguli ad parabolam super eadem basi & ejusdem altitudinis.*

Resolutio & Demonstratio. Rectangulum, ut per calculum integrale demonstratur, est ad parabolam hanc ut 3:2: ergo ratio 10:7 est excessiva & 8:5 defectiva. Indagando itaque parabolam respondentem Rectangulo 3 per has rationes falsas, prodit excessiva $\frac{2}{5}$ & defectiva $\frac{1}{5}$, quæ reductæ ad denominatorem communem 80, produnt æquipollentes $\frac{16}{80}$ & $\frac{16}{80}$, quarum posterior, dempta ex priore, relinquit summam excessus & defectus $\frac{16}{80}$. Jam cum per reductionem parabolarum falsarum ad denominatorem communem 80, termini excessus octies & termini defectus decies fuerint multiplicati; necesse est, summam $\frac{16}{80}$ resolvere in partes reducibiles per 8 & 10. Auferendo itaque denominatorem majorem 10 ex numeratore summæ 16, relinquitur residuum 6 exactè divisibile per denominatorem minorem 8: ergo partes summæ sunt $\frac{6}{80}$ & $\frac{10}{80}$, quarum prior reducta per denominatorem 8 parabolæ defectivæ, manifestat excessum $\frac{1}{8}$, & posterior reducta per denominatorem 10 excessivæ, defectum $\frac{1}{5}$. Ergo parabola vera est $\frac{2}{5} - \frac{1}{8} = \frac{2}{5} = 2$; vel $\frac{2}{5} + \frac{1}{5} = 2$, ad quam igitur rectangulum est, ut 3:2. Jam cum eadem ratio per innumera paria

paria rationum falsarum eruatur; palam est, excessus & defectus per problema 2dum legitime determinari.

7) THEOREMA. Si denominator peripheria defectiva est 1, debet summa exc. & defect. constare ex excessu invariato, & defectu ad majores terminos reducto.

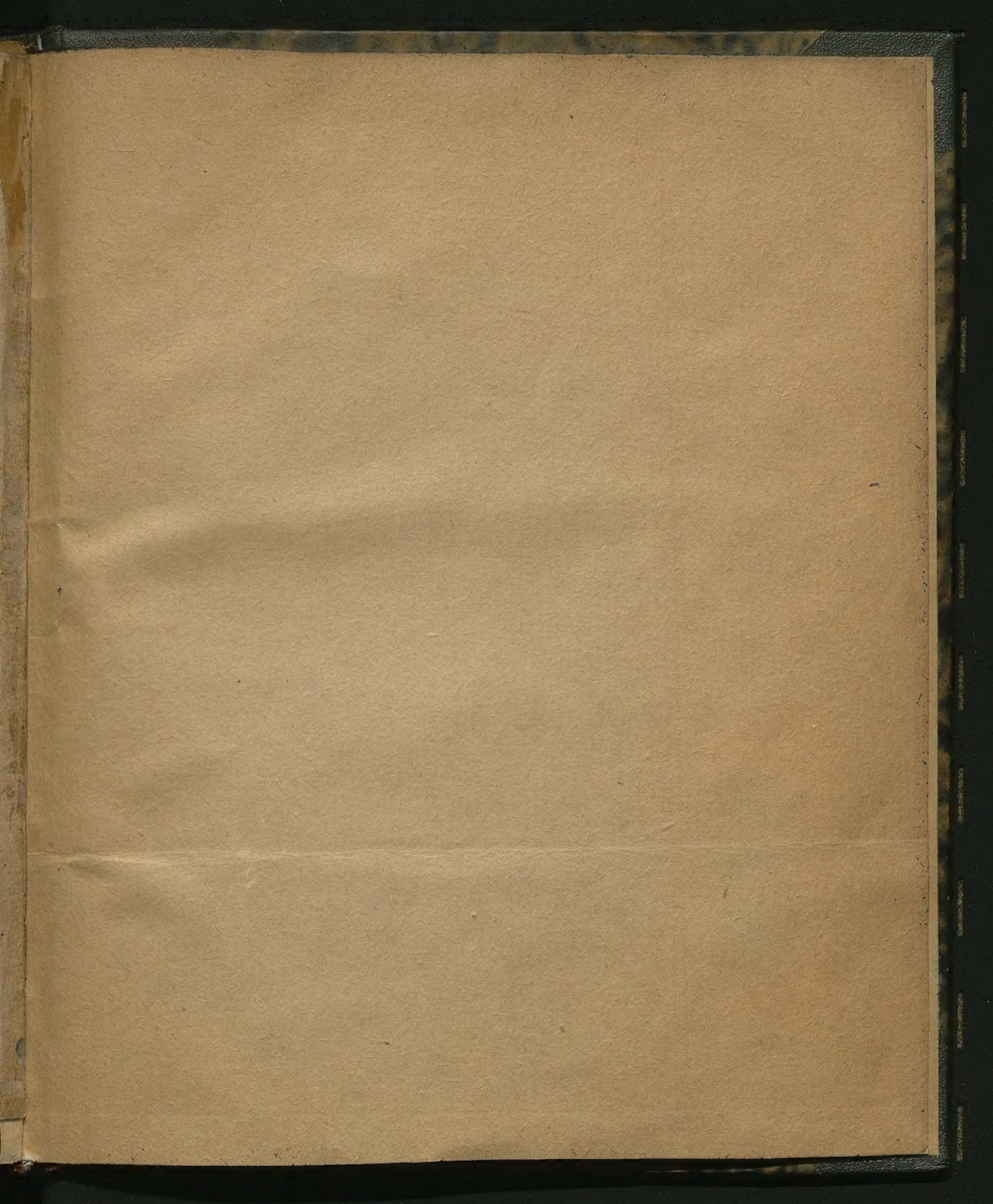
Demonstratio. Per reductionem peripheria defectiva 2^4 ad denominatorem excessiva, termini ejus toties multiplicantur, quoties denominator ejus 1 continetur in illo: ergo etiam termini defectus toties crescere debent. Jam vero termini peripheria exc. non mutantur, quia per denominatorem $\equiv 1$ multiplicari nequeunt: ergo excessus in illa latens manet invariatus. Ablata itaque periph. defect. majoribus terminis expressa ex excessiva, necessario relinqui debet differentia, h. e. summa excessus & defectus conflata ex excessu invariato, & defectu ad majores terminos reducto.

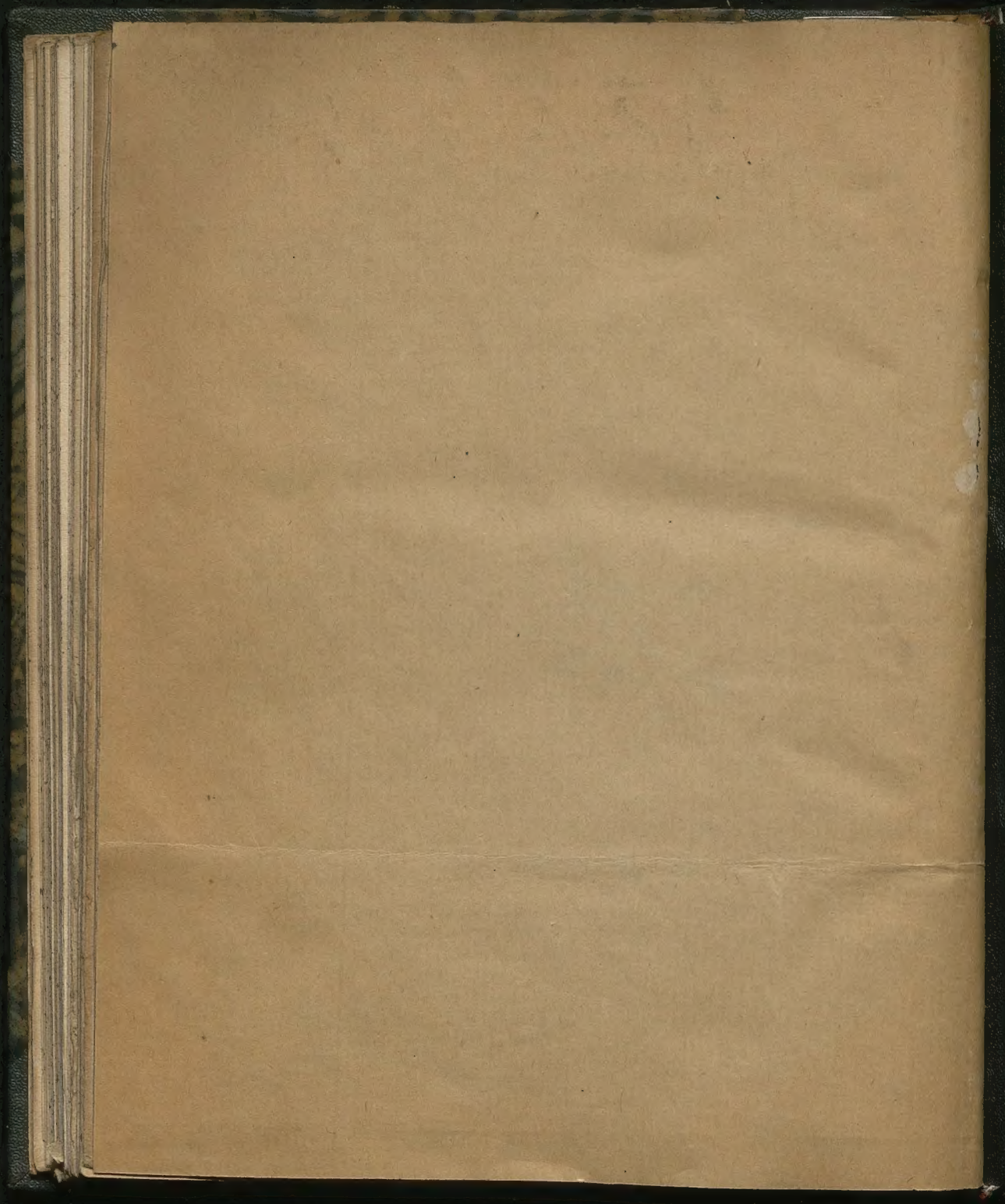
8) Corollarium. Dempto itaque hoc defectu è summa, relinquitur excessus quasitus; & quia defectus ille est semper ejusdem denominationis cum summa, & numerator ejus idem ac denominator peripheria excessiva; palam est, auferre juxta requisitum problematis 1mi denominatorem excessiva è numeratore summae, esse idem, ac demerè defectum majoribus terminis expressum ex summa.

9) PROBLEMA. V. Universalissimum. Per rationem exc. 4: 13 & defect. 1: 3 invenire peripheriam cujuslibet diametri data.

Resolutio. Summa exc. & defectus reducat ad denominatorem 8; quo facto unum dimidium summae aequivalentis erit excessus & alterum dimidium defectus. E. gr. Peripheria falsa diametri 7 per dictas rationes inventa, sunt $\frac{2}{7}$ & $\frac{2}{7} \equiv \frac{4}{7}$, quae ex se dempta, relinquunt $\frac{2}{7} \equiv \frac{1}{8}$: ergo excessus est $\frac{1}{8}$ & defectus quoque $\frac{1}{8}$.

Demonstratio. Peripheria falsa diametri 8 per dictas rationes inventa, sunt $\frac{1}{4}$ & $\frac{2}{8} \equiv \frac{1}{4}$, quae ex se ablata relinquunt summam exc. & defect. $\frac{1}{4}$. Jam cum per reductionem peripheria defect. 2^4 ad denominatorem 4 excessiva, termini defectus quater fuerint aucti; necesse est, summam $\frac{1}{4}$ resolvere in 2 partes, quarum una sit reducibilis per denominatorem 4 excessiva; hac autem nequit esse alia nisi $\frac{1}{8}$, quae ablata ex summa, relinquunt excessum quasitum $\frac{1}{8}$, quaeque reducta per denominatorem 4, manifestant defectum quasitum $\frac{1}{8}$. Ergo peripheria vera est $\frac{1}{8} - \frac{1}{8} \equiv \frac{1}{8} \equiv 25$; vel $\frac{2}{8} + \frac{1}{8} \equiv 25$. Jam cum excessus & defectus periph. falsarum crescant in ratione diametrorum; palam est, excessum periph. diametri 1 esse $\frac{1}{8}$: $8 \equiv \frac{1}{8} \equiv \frac{1}{8}$ & defectum $\frac{1}{8}$: $8 \equiv \frac{1}{8}$: consequenter tam excessum, quam defectum periph. diametri 2 esse $\frac{2}{8}$, h. e. majorem duplo, diametri 3 triplo & ita porro; ex quo manifestum est, tam excessum, quam defectum periph. falsarum diametri 7 esse $\frac{7}{8}$. Ergo peripheria vera est $\frac{7}{8} - \frac{7}{8} \equiv \frac{1}{8} \equiv \frac{1}{8}$; vel $\frac{8}{8} - \frac{7}{8} \equiv \frac{1}{8} \equiv \frac{1}{8}$, ad quam diameter est, ut $7: \frac{1}{8} \equiv 56$: $175 \equiv 8: 25$. Cum igitur quavis diameter sit ad periph. per hoc problema inventam, ut $8: 25$, evidens est, hanc rationem esse unicam veram.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0026012

Introlig: K. Wójcik
Zwierzyniecka 10

